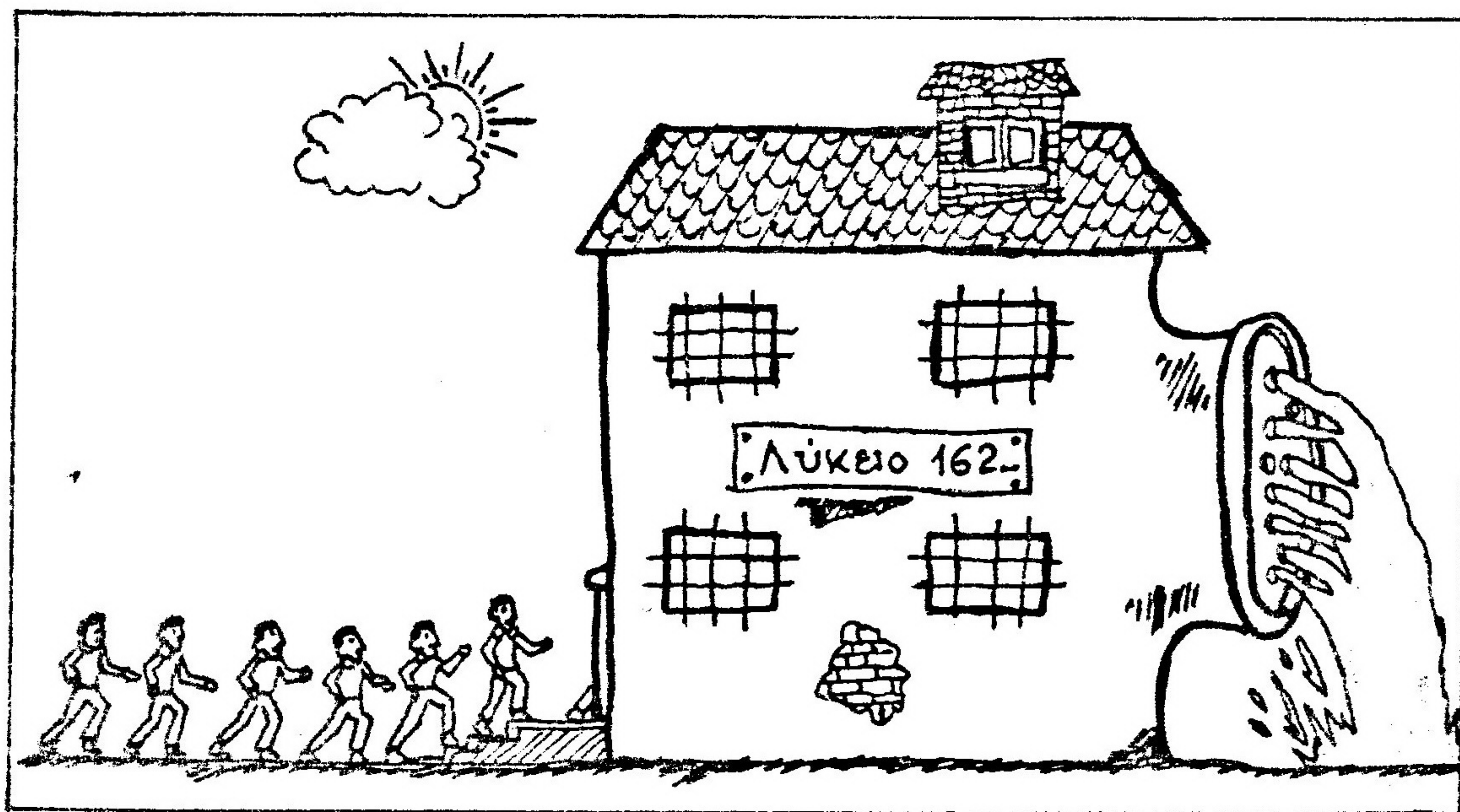

Νέοι Πρόμοι

- Το πρόβλημα "Εκπαίδευση"
- Καταγγελία
- ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
- Αυτοοργάνωση
- Φαινόμενο "βία"
- Η χρεοκοπία του Ιεραρχικού
"Σοσιαλισμού"

Το πρόβλημα "Εκπαίδευση" (Μιά άλλη άποψη)

"Εμποδίζετε την αναπαραγωγή του τέρατος και σύντομα θα το δείτε νεκρό."

2

Οποιαδήποτε εμπλοκή στη λειτουργία της μηχανής αναπαραγωγής της άρχουσας ιδεολογίας που λέγεται "εκπαίδευση" κάθε βαθμίδας είναι μιά επαναστατική πράξη. Δεν είναι επανάσταση, είναι επαναστατική πράξη.

Μικρές ή μεγάλες αντιστάσεις και αντιδράσεις στο βιασμό των παιδιών, στον πνευματικό εκμαυλισμό και τη σκοταδιστική αποπλάνησή τους είναι μικρές ή μεγάλες επαναστατικές πράξεις.

Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Τα ίδια τα παιδιά αντιστέκονται απεγνωσμένα στη σχολική καταπίεση. Σε ολόκληρο τον κόσμο τα παιδιά, στην συντριπτική τους πλειοψηφία, δεν αγαπούν το σχολείο. Το θεωρούν καταπιεστικό και τυρρανικό θεσμό. Διαισθητικά καταλαβαίνουν πως είναι τόπος βιασμού της προσωπικότητας, εργαλείο αφομοίωσης και ένταξης στο καταστημένο, όργανο εκπαίδευσης με σκοπό να τα χρησιμοποιήσουν.

Απόδειξη της συνειδητής ή αυθόρμητης και ασυνείδητης αντίστασης είναι πως σε όλα τα σχολεία του κόσμου υπάρχει πρόβλημα πειθαρχίας, θεσπίζονται εξοντωτικές ποινές, επιβάλλονται εξουθενωτικά ωράρια εργασίας και δουλειές στο σπίτι, ενώ τα παιδιά εξεγείρονται και αντιδρούν με κάθε τρόπο. Σ' όλο τον κόσμο τα παιδιά χαίρονται και ξεφωνίζουν με ενθουσιασμό όταν πληροφορηθούν ότι αύριο δεν έχει μάθημα, όταν τούς πούνε για εκδρομή, όταν κερδίζουν χρόνο χάνοντας "μαθήματα". Μερικά αντιδρούν με τρόπο που μάς φαίνεται παράλογος, μουντζουρώνοντας τα θρανία, τους τοίχους, τις τουαλέτες. Αλλά τρώνε τα γραφικά εργαλεία, αλλά σπάζουν τ' έπιπλα και καταστρέφουν ότι μπορούν, αλλά γράφουν συνθήματα χωρίς φαινομενικό νόημα: "αισχρολογιές", "ύβρεις", κ.λ. Ακόμη και η καζούρα στους δασκάλους οι αταξίες στην "τάξη", το σκασιαρχείο η κοπάνα, οι "αδικαιολόγητες" απουσίες είναι περίτρνες αποδείξεις ότι τα παιδιά αντιστέκονται, δυσκολεύοντας το έργο της καταστολής και αφομοίωσης.

ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ

Μια άλλη, πιο προχωρημένη και οργανωμένη μορφή αντίστασης είναι οι καταλήψεις των σχολείων από μαθητές, σπουδαστές, φοιτητές. Βέβαια δεν φέρ-

νουν τα επιθυμητά αποτελέσματα γιατί είναι μόνο επαναστατικές πράξεις, δεν είναι η επανάσταση, αλλά τι άλλο φανερώνουν παρά την αρρώστεια του συστήματος και την καθολική αντίσταση στο σκοτεινό αφομοιωτικό έργο του κατεστημένου. Μπλοκάρουν τη λειτουργία της μηχανής, βοηθούν στη συνειδητοποίηση, καλλιεργούν την ανάγκη της αυθόρμητης εξέγερσης και της ελεύθερης αυτοοργάνωσης και συντονισμού για πιο προχωρημένες μορφές πάλης.

Μη βιαστείτε λοιπόν να μπουρμούρισετε το απαισιόδοξο: "έ, και. Τι έγινε;"... Σας απαντάμε πως το κατί είναι πάντα καλύτερο από το τίποτα. Ο λίγος εξεγερσιακός αέρας είναι πολύ καλύτερος από την απόλυτη άπνοια και σιγή νεκροταφείου που επιδιώκει το κατεστημένο.

ΑΠΟΧΕΣ

Τα ίδια ισχύουν και για τις αποχές των μαθητών, σπουδαστών ή φοιτητών. Απόδειξη πως το σύστημα σοφίζεται όλο και καινούριους τρόπους καταστολής και σαμποταρίσματος των αγώνων των νέων. Μειώνει τα όρια απουσιών, απειλεί με χάσιμο της χρονιάς, (εξαρτάται αν είναι χάσιμο ή κέρδισμα), φτάνει στο σημείο να ζητά "δηλώσεις μετάνοιας" και "αποκύρηξης", πετώντας τον φευτοδημοκρατικό μανδύα και φορώντας τη μαύρη φασιστική κουκούλα. Να, λοιπόν ακόμα ένα κέρδος από την αντίσταση αυτή. Ξεσκεπάζουν τον φευτοδημοκρατικό σύστημα και ανοίγουν τα μάτια των μαθητών, βοηθώντας στη συνειδητοποίηση πως τα κατεστημένα δεν διορθώνονται, ανατρέπονται.

ΑΠΕΡΓΙΕΣ

Πέρα από τα φτωχά "αιτήματα" και την έλλειψη απαιτήσεων, πέρα από οποιαδήποτε σκοπιμότητα και κομματική εκμετάλλευση, όλες οι απεργίες μπλοκάρουν την "εκπαιδευτική μηχανή", οδηγούν στην αντιπαράθεση ή τη σύγκρουση ανάμεσα στους δασκάλους και την "ηγεσία" και αναταράζουν λίγο τα βαλτωμένα νερά.

συνεχεια στη σελ.

7

Καταγγελία

Με οργή και αγανάκτηση καταγγέλλουμε σ' ολόκληρο τον κλάδο και το λαό τη θρασύτατη απόπειρα επέμβασης στα εσωτερικά του κλάδου, του μέλους του ΠΓ της ΚΕ του ΚΚΕ, που έτρεξε να βοηθήσει τον κ. Τρίτση με την προτροπή να σταματήσουμε τον αποφασισμένο από τη συντριπτική πλειοψηφία του κλάδου μας αγώνα. Δικαίωμα του ΚΚΕ και της κ. Παπαρήγα να λέει ότι θέλει, αλλά δεν έχουν κανένα δικαίωμα να αγνοούν δημοκρατικά παρμένες αποφάσεις με σοφίσματα και τερτίπια που θα τα ζήλευε και ο πιο δόλιος πολιτικάντης.

Βέβαια η κ. Παπαρήγα πήρε την προεπιλεγμένη απάντηση από τα ίδια τα μέλη και στελέχη του κόμματός της μέσα στο ΜΑΧ του Πολυτεχνείου. Επώνυμοι συνδικαλιστές της ΔΕΕ, αρνήθηκαν να πειθαρχήσουν και απέκρουσαν την απόπειρα επέμβασης στα εσωτερικά του συνδικαλισμού μας από εξωκλαδικά κέντρα. Είναι προς τιμή τους αν σταθούν μέχρι τέλους όρθιοι.

Ετσι θα προχωρήσουμε ενωμένοι και ομόφωνα στην κορύφωση του αγώνα και θα αγνοήσουμε τους αυτόκλητους υποστηρικτές του Τρίτση και της Κυβέρνησης.

Η αντισυνδικαλιστική και αντιλαϊκή στάση της κ. Παπαρήγα πήρε ένα ηχηρό χαστούκι μέσα στο ΜΑΧ από τους ίδιους τους "συντρόφους" της και θα πάρει άλλο ένα από την πραγματοποίηση της Μεγάλης ΑΠΕΡΓΙΑΣ από ολόκληρο τον κλάδο.

(δίπλα δίνεται σε φωτοτυπία η θρασύτατη δήλωση, όπως δημοσιεύτηκε ρεπουσαρισμένη από το όργανο του ΚΚΕ)

Η καταγγελία έγινε ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ Μ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ σαν απάντηση στις δηλώσεις της Α. Παπαρήγα μέλους του ΕΓ της ΚΕ του ΚΚΕ στην συνέλευση καθηγητών που έγινε στην αίθουσα ΜΑΧ του ΕΜΠ και μέρος της δημοσιεύτηκε στο Ριζοσπάστη της 23-3-88. Θέμα της συνέλευσης η Πανελλαδική απεργία που προετοιμάζει η ΟΑΜΕ πάνω στις Εξετάσεις.

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ Τετάρτη 23 Μαρτίου 1988

Το οποίο βρίσκονται σήμερα αυτά τα τμήματα του μετώπου παιδείας επιτρέπει την καθοδο των καθηγητών σε απεργία στις εξετάσεις. Νομίζω, ότι

Ερείς το ξεκαθαρίζουμε. Όπως έχουν σήμερα τα πράγματα, λέμε όχι στην απεργία στις εξετάσεις. Άλλο κράγμα το τι θα κάνουν οι κομμουνιστές σε περίπτωση που τα μαζικά όργανα των καθηγητών καταλήξουν σε μια τέτοια απόφαση. Οι κομμουνιστές θα πρωτοστατήσουν στην υλοποίηση της.

υπάρχει, πώς το αγνοεί; Είναι η απ. 3 υπ. αρχ. 2.

Δεν τελειώνουν στις εξετάσεις οι αγώνες

ΟΛΟΙ στις ΓΕΝΙΚΕΣ ΣΥΝΕΛΕΥ

ΑΠΕΡΓΙΑ ΔΙΑΡΚΕΙΑ

- ΚΑΜΙΑ ΥΠΟΧΩΡΗΣΗ,
ΚΑΝΕΝΑΣ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΣ
- ΑΥΞΗΣΕΙΣ - ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΡΑ
- ΟΧΙ ΣΤΟ ΝΕΟ ΑΥΤΑΡΧΙΣΜΟ

Συνάδελφοι - Συναδέλφισσες

Σε μια εξαιρετικά κρίσιμη καμπή σήμερα ο αγώνας των εκπαιδευτικών. Μπροστά μας προβάλλει άμεσα:

Είτε η προοπτική κλιμάκωση των αγώνων μας, που αυτό σημαίνει συγκεκριμένα τώρα **ΑΠΕΡΓΙΑ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ ΣΤΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ** και σταθερή εμμονή σε κάθε περίπτωση στους στους αγωνιστικούς στόχους μας, είτε η «προοπτική» εγκατάλειψης και χαντακώματος του αγώνα μας, που αυτό σημαίνει η αντιπεργιακή θέση την οποία ορισμένοι προκλητικότατα προβάλλουν ανοιχτά ή με τεχνάσματα δουλεύουν για την επιβολή της. Η υπονομευτική θέση εκφρασμένη με τη μια ή την άλλη μορφή, οφείλουμε ξεκάθαρα να πούμε, πως μόνο τη σύγχιση και την ηττοπάθεια μπορεί να σπείρει στον εκπαιδευτικό κόσμο και μόνο στην υπονόμευση και στον εκφυλισμό του συνδικαλιστικού κινήματος μπορεί να συμβάλλει.

Κανείς δεν έχει το δικαίωμα να παίξει με τον αγώνα μας και σε κανέναν δεν πρέπει να επιτρέψουμε να το κάνει.

Οι εκπαιδευτικοί έχουμε φωνή. Αυτή η φωνή, όπως ακούστηκε δυνατή την τελευταία περίοδο ταραζώντας τον ύπνο εκείνων που μας θέλουν άβουλα και πειθείνια όργανα της πολιτικής τους, μπορεί και πρέπει να ακουστεί τώρα ακόμα δυνατότερη. Το εκπαιδευτικό τέλμα που συντηρεί, διαιωνίζει και αναπαράγει η κυβερνητική πολιτική και η υποτιθέμενη αναβάθμιση, δεν θα αφεθούμε να μας παρασύρει στο βυθό του. Τους αγώνες που ήδη πραγματοποιήσαμε δεν θα τους αφήσουμε στη μέση.

Οι αποφάσεις που πήραμε και οι οποίες σφράγισαν τις μέχρι σήμερα κινητοποιήσεις μας, είναι σαφείς και διαγράφουν το μέγεθος της αγωνίας μας μπροστά στη μισθολογική μας εξαθλίωση, στην περιθωριοποίησή μας και την υποβάθμιση της εκπαίδευσης.

«Αν δεν ικανοποιηθούν τα αιτήματά μας, προχωρούμε σε α-

περγία στις σχολικές και γενικές εξετάσεις» (Απόφαση Οργανωτική II). Αυτή την απόφαση που υιοθετήθηκε από την ΟΛΜΕ, κάτω από τη μαζική πίεση και κάτω από την απαίτηση των εκπαιδευτικών να δοθεί συγκεκριμένη προοπτική κλιμάκωσης στους αγώνες τους, καλούμαστε τώρα με τη μαζική προσέλευσή μας στις Γενικές Συνελεύσεις, να την επαναβεβαιώσουμε και —με ενθουσιασμό, σταθερότητα και αγωνιστική συνέπεια— να την πραγματοποιήσουμε καταγγέλοντας και απομονώνοντας κάθε άλλη πρόταση, η οποία αποβλέπει σε «αγώνα για την τιμή των όπλων», με τελική κατάληξη τη διάσπαση και υπονόμευσή μας.

Η ΝΕΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Διαιωνίζοντας τα μόνιμα χαρακτηριστικά του σχολείου, δηλαδή τους ταξικούς φραγμούς, την εντατικοποίηση, την ιδεολογική πειθάρχηση των μαθητών και την καθημερινή μιζέρια, η κυβέρνηση σήμερα προκρίνει νέα μέτρα:

- Προσπαθεί ν' αυξήσει ακόμα περισσότερο το σχολικό έτος, με ταυτόχρονη συκοφάντηση των ήδη αντιστοιχικών εκπαιδευτικών. Προχωρώντας στο 2000, η κυβέρνηση αυξάνει τον απόλυτο χρόνο εργασίας για τους εκπαιδευτικούς.
- Εφαρμόζει τον Δημοσιονομικό Κώδικα, προχωράει σε νέες διώξεις εκπαιδευτικών, εντείνοντας τον αυταρχισμό και τον φόβο στο χώρο του σχολείου, διαιωνίζοντας έτσι τον χωρισμό των πολιτών σε δύο κατηγορίες.
- Αποβλέπει στο να καταργήσει την επετηρίδα, προσπαθώντας να ρουσφετολογήσει, εγώ με την εισαγωγική επιμόρφωση και τις εξετάσεις για τον διορισμό στα σχολεία, επιχειρεί να ελέγξει τους αδιόριστους - άνεργους εκπαιδευτικούς.
- Με το πρόσχημα της «αναβάθμισης», επιχειρεί να βάλει μπροστά τους μηχανισμούς για την επιμόρφωση - αξιολόγηση των εκπαιδευτικών. Τα παραπάνω συνδέονται με τις προσπάθειες για μεγαλύτερο έλεγχο του εκπαιδευτικού σώματος, που θα καταλήγουν έως και στην άρση της

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΡΩΤΟ ΓΙΑ ΤΗ

ΣΕΙΣ

Σ ΣΤΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

μονιμότητας. Είναι χαρακτηριστικό, ότι για τα παραπάνω έχει κινητοποιηθεί όλος ο γραφειοκρατικός μηχανισμός του ΥΠΕΠΘ (σχολικοί σύμβουλοι κ.λπ.).

- Καθήλωσε για δύο χρόνια τους μισθούς μας σε απαράδεκτα χαμηλά επίπεδα, μείωσε σοβαρά την αγοραστική μας δύναμη, ενώ ταυτόχρονα έδωσε παροχές στο στρατιωτικό και δικαστικό κατεστημένο.
- Με αιφνιδιαστικές αλλαγές στο εξεταστικό σύστημα και στον τρόπο βαθμολόγησης, δημιουργεί αναστατώσεις σε μαθητές - γονείς - εκπαιδευτικούς, ενώ δεν αλλάζει σε τίποτα τη δομή της εκπαίδευσης (στείρα απομνημόνευση των γνώσεων, βαθμοθηρία, ανταγωνισμός, αυταρχισμός, απολυτήρια που οδηγούν στην ανεργία, αύξηση ύλης για τις Γενικές Εξετάσεις στη μέση της χρονιάς κ.λπ.).

ΓΙΑΤΙ ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Δοκιμάσαμε ως τα σήμερα αρκετές μορφές πάλης και συναντήσαμε την απάθεια και την αδιαφορία της κυβέρνησης και του υπουργείου Παιδείας.

Η απόφασή μας για απεργία στις εξετάσεις, αποτελεί κλιμάκωση του αγώνα και είναι ώριμος καρπός της συσσωρευμένης αγανάκτησής μας, απέναντι στο ΥΠΕΠΘ και την κυβέρνηση. Μας οδηγεί —από τις 3ωρες στάσεις και τις 24ωρες απεργίες— σε μια γενική και δυναμική αντιπαράθεση με την εκπαιδευτική κυβερνητική πολιτική. Επίσης εκφράζει και την αντίθεσή μας μ' αυτούς που έχουν μετατρέψει την εκπαιδευτική διαδικασία σ' ένα υποκατάστατο των εξετάσεων, δηλ. του μαθητικού ελέγχου και της κοινωνικής απόρριψης. Οι εξετάσεις είναι η δύναμη και η αδυναμία τους.

Και οι γονείς; Αυτό το επιχείρημα, που ορισμένοι το ανάγουν σε μοναδικό τους όπλο για την υπονόμευση της απεργίας, δεν ισχύει. Οι γονείς ανήκουν σε όλο το φάσμα των κοινωνικών στρωμάτων, αγωνίζονται σαν εργαζόμενοι ενάντια στην εισοδηματική πολιτική, δεν είναι μια συγκεκριμένη κοινωνική κατηγορία, αποτελούν μόνο ένα ενδεικτικό στοιχείο για το σχεδιασμό της κινητοποίησης και της πάλης μας.

ΤΙ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ

Συνάδελφοι, Συναδέλφισσες

Μπορούμε να αξιοποιήσουμε ΤΩΡΑ όλη την περισυνή και φετινή εμπειρία των κινητοποιήσεων:

- Να πάρουμε όλοι μέρος στις γενικές συνελεύσεις και να εκφράσουμε, με τον πλέον ενωτικό και δυναμικό τρόπο, την απόφασή μας να προχωρήσουμε και να ολοκληρώσουμε τις απεργιακές κινητοποιήσεις.
- Να μην επιτρέψουμε σε καμιά ηγεσία να εξαργυρώσει τους αγώνες μας και να μας «πουλήσει» σε πρώτη ευκαιρία.
- Να ξαναδώσουμε στο σώμα των εκπαιδευτικών τη χαμένη του αξιοπρέπεια, μπλοκάροντας τις εξεταστικές διαδικασίες, αμφισβητώντας —ταυτόχρονα— το ρόλο μας, σαν εξεταστή και κριτή.
- Να προσπεράσουμε με επιτυχία όλα τα σενάρια για αλλαγή του Τρίτου ή τις οικονομικές ψεύτοπαροχές μέσα από την ΑΔΕΔΥ.
- Να ξεπεράσουμε όλα τα υπονομευτικά σχέδια που στήθηκαν σε κομματικά γραφεία και να διατρανώσουμε, ότι —σ' αυτή τη φάση— η απόφασή μας είναι μία και μόνη. **ΑΠΕΡΓΙΑ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ ΣΤΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ** (με ανοιχτή ημερομηνία για τυχόν αναβολές τους, με απόφαση από ΚΑΛΠΕΣ). Σε περίπτωση που η ΟΛΜΕ αρνηθεί να καθοδηγήσει τον απεργιακό αγώνα, να συντονιστούν οι ΕΛΜΕ που αποφάσισαν απεργία μεταξύ τους.
- **ΑΠΕΡΓΙΑΚΕΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ** με αποφασιστική αρμοδιότητα (κατά σχολείο, ΕΛΜΕ και εξεταστικό κέντρο, καθώς και απεργιακή Επιτροπή δίπλα στην ΟΛΜΕ).
- **ΑΠΕΡΓΙΑΚΟ ΤΑΜΕΙΟ** κατά ΕΛΜΕ.

ΑΓΩΝΙΖΟΜΑΣΤΕ ΓΙΑ:

- Πραγματικές αυξήσεις που ν' ανταποκρίνονται στο κόστος της ζωής. 20.000 δρχ. και 30.000 διασφατική ΤΩΡΑ.
- Πολιτικά δικαιώματα - κατάργηση του κώδικα - όχι στους πολίτες των δύο κατηγοριών.
- Κανένα Προεδρικό Διάταγμα να μην περάσει. Όχι στην αύξηση του διδακτικού έτους.
- Να απαιτήσουμε να καταβληθούν τα χρήματα των ημερών της απεργίας.

ΟΒΟΥΛΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ Ν ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Λύση η αυτοοργάνωση

Ο Τσάρος Πάντων των Ελλήνων Α. Παπανδρέου, "έδωσε επιτέλους την έγκρισή" του, μέσω του Υπουργού Εργασίας για να "ενωθεί" η εργατική τάξη της Ελλάδας, το οποίο, θα είναι βέβαια, πάντα κάτω απ' την ηγεσία των Σταχανοβιστών εργατοπατέρων της ΓΣΕΕ.

Οι δε, εργατοπατέρες της Αριστεράς με μεγάλη τους χαρά δέχονται να βάλουν το χεράκι τους για να ενισχύσουν αυτή την "ενωτική" πρωτοβουλία- "...το 'να χέρι νίβει το άλλο και τα δυό τον κ... του Πασοκ και των βιομηχάνων" -με το αζημίωτο πάντα βέβαια.

Οι εργαζόμενοι όμως έχουν νιώσει στην πλάτη τους την φιλεργατική πολιτική της Κυβέρνησης, και έχουν δει πολλές φορές τα κόμματα της Αριστεράς να τους πουλάνε για ένα μερίδιο εξουσίας.

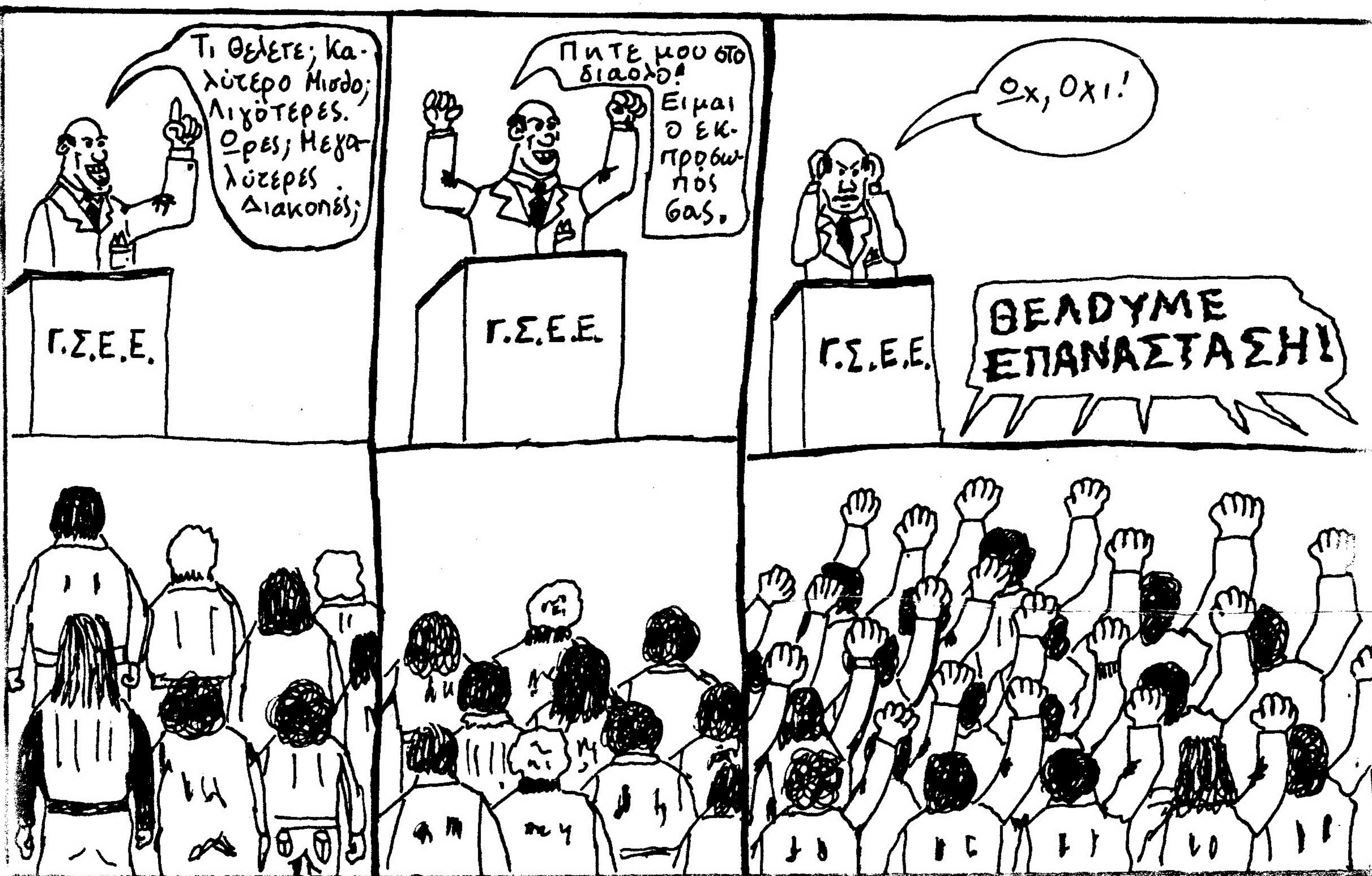
Αυτοί που εμπιστεύονται ακόμα τα κομματόσκυλα και τους εργατοπατέρες ολοένα και λιγοστεύουν.

Η λύση πιά βρίσκεται στην ΑΥΤΟ-ΟΡΓΑΝΩΣΗ.

-Γιατί η αυτοοργάνωση δεν φτιάχνει επαγγελματίες συνδικαλιστές.
-Γιατί η αυτοοργάνωση προωθεί την πρωτοβουλία, την υπευθυνότητα, τη δραστηριοποίηση και τη μαχητικότητα.

-Γιατί η αυτοοργάνωση είναι το σπέρμα μιας νέας κοινωνίας που θα γκρεμίσει την άρχουσα τάξη απ' το θρόνο της. Μιας κοινωνίας όπου ο καθένας θα πάρει τη ζωή του στα χέρια του και ο ίδιος θα ρυθμίζει τις υποθέσεις του σε συνεργασία με τους συνανθρώπους του.

Γιατί οι άνθρωποι κι ιδιαίτερα οι εργαζόμενοι είναι υπεύθυνοι και δεν χρειάζονται κηδεμόνες.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Τίποτα από τα παραπάνω, μονάχο του, δεν μπορεί να φέρει οριστικά αποτελέσματα. Κανένας κλάδος, καμία ομάδα ή στρώμα εργαζομένων δεν μπορεί μονάχο του να κάνει επανάσταση. Ομως:

Μικρές, μικρές επαναστατικές πράξεις, μικρές, μικρές τσεκουριές, μικρές, μικρές αντιστάσεις κι εξεγέρσεις μπορεί κάποια στιγμή να μεταβληθούν σε μια μεγάλη εξέγερση ακόμα κι επανάσταση, όπως οι μικρές σταγόνες στην κορυφή των βουνών φτιάχνουν τα ρυάκια για να σχηματίσουν ποταμάκια που θα ενωθούν όλα μαζί στην πορεία τους για να σχηματίσουντο μεγάλο ποτάμι.

Η μεγάλη εξέγερση των λαών ενάντια στους καταπιεστές κι εκμεταλλευτές τους, η επανάσταση για τη ζωή δεν θα ρθει ουρανοκατέβατη ούτε θα ξεσπάσει μετά από διαταγή κάποιας γερασμένης καθοδήγησης, κάποιου ψευτοεπαναστατικού κόμματος.

Θα πραγματοποιηθεί με την ελεύθερη αυτοοργάνωση ελευθέρων ανθρώπων όλων των ηλικιών και χώρων δουλειάς κι ανεργίας, με τη συνάντηση όλων των αυτοοργανωμένων ομάδων, όπως τα ρυάκια σχηματίζουν τα ποτάμια, με τον ελεύθερο συντονισμό δράσης για τον κοινό σκοπό, τη δημιουργία κοινωνίας απελευθερωμένων κι ευχαριστημένων ανθρώπων.

Όσοι περιμένουν την επανάσταση από εξουσιαστικά κι ιεραρχικά κόμματα κι οργανώσεις, βρίσκονται σε λάθος δρόμο και ουσιαστικά ευνοούν την επιβίωση του κατεστημένου. Όσοι ταμπουρώνονται μέσα στον ατομικισμό και τον κλειστοκαβουκισμό τους γίνονται οι ακούσιοι αναστολείς που δίνουν ακούσια πίστωση χρόνου στο σύστημα.

Η εποχή των "φωτισμένων πρωτοπορειών", των ιεραρχικών "επαναστατικών οργανώσεων", της καθοδήγησης και του μανιπουλαρίσματος, των κλειστών κυκλωμάτων και του "επαναστατικού μονοπώλειου" πέρασε ανεπίστρεπτα. Ηρθε η ώρα της ελεύθερης αυτοοργάνωσης και του συντονισμού για την τελική νίκη.

ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ

ΤΙ ΕΙΠΕ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ
Ο ΡΑΪΧ

του Μισέλ Καρτιέ, έκδ. Γλάρος.

Μια όσο γίνεται αντικειμενική και πληρέστερη παρουσίαση των απόψεων του θαρραλέου γι-ατρού, συγγραφέα και αγωνιστή Βίλχελμ Ράιχ. "Ο Ράιχ-λέει

ο Έριχ Θρόμ-είναι μια προφητική απελευθερωτική δύναμη. Άγγιξε τις ρίζες του κοινωνικού προβλήματος". Μα για αυτό κυνηγήθηκε από όλα τα κατεστημένα (Ιατρικό, Ψυχιατρικό, Καπιταλιστικό, Μαρξιστικό, Χιτλερικό κ.λ.). Παραθέτουμε απόσπασμα από προκήρυξή του που βρέθηκε στη Παντέρ το 67: "Επιθυμούμε τη σεξουαλική πραγμάτωση χωρίς να λαβαίνουμε κάθε φορά υπόψη τους ισχύοντες νόμους και τα ηθικά προστάγματα. Θέλουμε να απελευθερωθούμε από κάθε αίσθημα ενοχής και να ζήσουμε σύμφωνα με τις ανάγκες τους πόθους μας. Δε θέλουμε σχέσεις με πόρνες για τ'αγόρια ούτε εγκράτεια για τα κορίτσια... Δε ζητάμε να μας δώσουν αυτό που είναι δικαίωμά μας, αγωνιζόμαστε να το κατακτήσουμε..."

ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΟ ΧΑΟΣ: Έκδ. "ΝΕΟΙ ΔΡΟΜΟΙ"

Μια συνοπτική ανάλυση του σεξ. χάους στη κοινωνία του ανταγωνισμού, της εκμετάλλευσης και εμπορευματοποίησης των πάντων. ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗ ΑΥΤΟΡΡΥΘΜΙΣΗ (ΕΡΩΤΑΣ, ΗΛΟΝΗ, ΟΡΓΑΣΜΟΣ, ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ). Συνέχεια του πρώτου βιβλίου "ΝΕΟΙ ΔΡΟΜΟΙ".

Μερικά περιεχόμενα: Έρωτικά. Ενστικτική ή Ηθική, τί σημαίνει απελευθερωμένο άτομο, ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΕΡΩΤΑΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΜΕΝΩΝ ΦΥΛΩΝ, Αντιρήσεις, Ο έρωτας από τα βρέφη μέχρι τις προχωρημένες ηλικίες, σωστές ερωτικές στάσεις, Ο απόλυτο σίγουρος τρόπος προφύλαξης των πολλαπλών σχέσεων από το ΕΤΤΖ κ.λ. κ.λ.

9
συνέχεια από σελ. 8

Ο χρεωκοπημένος Δυτικός Καπιταλισμός απλώνει το χέρι στον κρατικοποιημένο Ανατολικό Καπιταλισμό για να σώσει ο ένας τον άλλο. Είναι δύο χρεωκοπημένες αντιλαϊκές αυτοκρατορίες που σίγουρα θα έχουν την τύχη των προηγούμενων αυτοκρατοριών που ρήμαξαν τη Γη τα τελευταία 7.000 χρόνια.

Η λύση του ανθρώπινου δράματος θα βρεθεί μόνο όταν πάψουν οι λαοί να προσμένουν τη σωτηρία τους από επουράνιους κι επίγειους θεούς.

Τα κόμματα και οι οργανώσεις που πρόσκεινται στη Δυτική ή την Ανατολική αυτοκρατορία είναι πρακτορεία των απανθρωπιστικών αυτοκρατοριών. Όσο πιο γρήγορα τα εγκαταλείφουν οι λαοί τόσο πιο γρήγορα θα βρουν το δρόμο τους. Μας σπρώχνουν να διαφωνούμε για ανύπαρκτες διαφορές για να μας τρώνε το φαί μας και να μας πατάνε στο λαιμό διαιωνίζοντας την εξουσία τους. Τα δέντρα δεν ευδοκίμουν κάτω από άλλα δέντρα, ούτε οι άνθρωποι κάτω από άλλους ανθρώπους.

Όταν γκρεμίσουμε τα ιεραρχικά κατεστημένα δεν θα υπάρχουν πια οι "από πάνω κι οι από κάτω" αλλά όλοι θα βαδίζουν δίπλα δίπλα στο δρόμο της προόδου, της ελευθερίας, της επάρκειας σε αρμονία με τη φύση που τόσο βάνανσα καταστρέφει ο ιεραρχικός "πολιτισμός" Ανατολής και Δύσης.

Η χρεωκοπία του ιεραρχικού "σοσιαλισμού" ανοίγει το δρόμο στην ελεύθερη αυτοοργάνωση ελευθέρων ανθρώπων.

Ο Κόσμος ανήκει στο σύνολο των κατοίκων του. Οποιαδήποτε επανάσταση δεν μπορεί παρά να έχει σα σκοπό να καθιερώσει την κοινή χρήση όλων των αγαθών από όλους τους ανθρώπους.

Δεν υπάρχει άλλος δρόμος ούτε άλλος χρόνος.

ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ

ΤΩΡΑ ΠΟΥ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΜΟΥ
ΣΠΙΝΘΗΡΙΖΟΥΝ ΑΝΤΙΣΤΕΚΟΜΕΝΑ
ΣΤΑ ΔΑΚΡΥΓΟΝΑ ΤΗΣ ΥΠΟΤΑΧΗΣ
ΤΩΡΑ ΠΟΥ ΤΑ ΧΕΙΛΗ ΜΟΥ
ΕΧΟΥΝ ΜΑΤΩΣΕΙ

ΑΠΟ ΤΑ ΚΡΑΤΙΚΑ ΑΓΚΙΣΤΡΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΠΛΑΝΗΣΗΣ
ΤΩΡΑ ΠΟΥ ΤΟ ΣΤΟΜΑ ΜΟΥ
ΚΟΝΤΕΝΕΙ ΝΑ ΣΠΑΣΕΙ
ΑΠΟ ΤΟ ΒΑΡΟΣ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ ΠΟΥ ΦΩΝΑΖΩ
ΤΩΡΑ ΠΟΥ Η ΚΑΡΔΙΑ ΜΟΥ

ΕΧΕΙ ΜΕΤΑΤΡΑΠΕΙ ΣΕ ΓΕΝΝΗΤΡΙΑ
ΠΟΥ ΠΑΡΕΧΕΙ ΣΥΝΕΧΟΣ ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΗ
ΣΤΟΥΣ ΧΕΙΜΩΝΕΣ ΤΗΣ ΚΑΘΗΛΩΣΗΣ

ΤΩΡΑ ΠΟΥ Ο ΝΟΥΣ ΜΟΥ
ΤΑΞΙΔΕΥΕΙ
ΣΤΟΥΣ ΠΛΕΥΡΙΝΘΟΥΣ ΤΗΣ ΦΑΝΤΑΣΙΑΣ
ΤΩΡΑ ΠΟΥ ΤΑ ΠΑΠΟΥΤΕΙΑ ΜΟΥ
ΕΧΟΥΝ ΛΙΘΕΙ
ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΗΣ ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΗΣ
ΤΩΡΑ ΠΟΥ ΤΑ ΝΥΧΙΑ ΜΟΥ
ΕΧΟΥΝ ΣΠΑΣΕΙ
ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΒΡΑΧΟΥΣ ΤΗΣ ΕΠΙΒΙΩΣΗΣ

ΑΡΧΙΖΩ ΣΗΓΑ ΣΙΓΑ ΝΑ ΔΙΑΚΡΙΝΩ
ΜΕΣΑ ΣΕ ΟΜΙΧΛΗ
ΕΝΑΝ ΑΓΝΩΣΤΟ ΠΟΥ ΚΡΥΒΟΤΑΝ
ΤΟΣΑ ΧΡΟΝΙΑ
ΣΤΙΣ ΓΟΝΙΕΣ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΜΟΥ
ΚΑΙ ΛΕΕΙ ΠΩΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΕΑΥΤΟΣ ΜΟΥ.

ΣΤΙΣ ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΠΟΙΗΜΕΝΕΣ
ΤΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ
ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΕΦΗΒΟΥΣ
ΚΑΘΕ ΗΛΙΚΙΑΣ

ΑΡΗΣ

Το φαινόμενο "Βία"

(συνεχεια από το τεύχος
No 4, σελ 9)

Το αστικό Σύνταγμα λέει ότι κατοχυρώνει το δικαίωμα εργασίας, ζωής, ελευθερίας λόγου, τονα μαζεύονται και να συνετερίζονται ελεύθερα οι πολίτες, το οικογενειακό άσυλο, το απόρρητο των επιστολών/τηλεφωνημάτων/τηλεγραφημάτων, την ιδιωτική ζωή του καθένα κ.λ. Το τελευταίο του άρθρο μιλάει για "λαϊκή επαναστατική βία" -- "...οι Έλληνες υποχρεούνται να αντιδράσουν με κάθε μέσο ενάντια σε όποιον επιχειρήσει να παραβιάσει το Σύνταγμα" Αρθ120

Σήμερα το Σύνταγμα έχει παραβιαστεί με τον πιο αναιδέστατο τρόπο από τους ίδιους τους αρμόδιους για την περιφρούρησή του. Να μερικά παραδείγματα :

1. Το δικαίωμα στην εργασία παραβιάζεται με τις στρατείες των ανέργων από τη μία και τις ορδές των παρασίτων, διπλοθεσιτών κ.λ. απ' την άλλη.
2. Το δικαίωμα στη ζωή καταστραγείται με την ομαδική δηλητηρίαση από τις τσιμινιέρες των καπιταλιστών. Κολυμπούμε σε νέφη δηλητηριωδών αερίων που εξαπολύονται καθημερινά. Κανένας εισαγγελέας δεν διατάσσει τη σύλληψη των δηλητηριαστών φονιάδων, γιατί έτσι θα μειωθούν τα κέρδη της άρχουσας τάξης.
3. Με τους "κοριούς" παραβιάζεται το απόρρητο των τηλεφωνημάτων.
4. Το "συνέρχεσθαι" καταστρατηγείται με τις απαγορεύσεις των συγκεντρώσεων με αποφάσεις του ίδιου του κράτους που πρέπει να τις περιφρουρεί.
5. Η ελευθερία του "θρησκεύειν" καταστρατηγείται με το υποχρεωτικό μάθημα των θρησκευτικών στα σχολεία (προσηλυτισμός).
6. Η ελευθερία του λόγου εμποδίζεται με το φράξιμο όλων των προσβάσεων στα μέσα μαζικής "Ενημέρωσης" σ' εκείνους που έχουν διαφορετική άποψη για τη ζωή και την κοινωνία.
7. Ο λαός "φημίζει" αλλά ο αρχηγός αποφασίζει ποιοί θα τον "αντιπροσωπεύσουν" στη "βουλή" με τη λίστα ή με την έγκριση του καταλόγου των υποψηφίων.
8. Τα βασανηστήρια και το ξύλο απαγορεύονται αλλά πραγματοποιούνται μέσα στους δρόμους καθημε-

ρινά ακριβώς από τα όργανα που θα έπρεπε να προστατεύουν τους πολίτες απ' αυτά.

9. Η κλοπή απαγορεύεται και οι εργοδότες κλέβουν ξεδιάντροπα τους εργαζόμενους όπως οι κομπιναδόροι κλέβουν το δημόσιο πλούτο.

Επειδή, λοιπόν, το Σύνταγμα είναι ένα απλό χαρτί που το παραβιάζει ο κάθε ένας που διαθέτει δύναμη κι εξουσία,

Επειδή έκαναν το λάθος να προτρέπουν σε λαϊκή βία ενάντια σε όποιον το παραβιάζει,

Κάθε αντίσταση, κάθε πράξη ενάντια στην κρατική βία, ενάντια στους καταπιεστές, τους εκμεταλλευτές, τους δηλητηριαστές, κάθε επαναστατική εξέγερση με "οποιοδήποτε μέσο" δεν είναι μόνο νομιμη αλλά και υποχρεωτική. Η βία ενάντια στους βιαστές δεν είναι απλά δικαίωμα, είναι καθήκον του κάθε πολίτη.

Όταν οι "αρμόδιοι" δεν κάνουν το καθήκον τους, τότε ο ίδιος ο λαός γίνεται αυτόματα αρμόδιος να προστατεύσει τη ζωή, την ελευθερία και το μόχθο του.

Όποιος δεν εξεγείρεται, όποιος δεν αντιστέκεται με κάθε μέσο ενάντια στο βιασμό του, όποιος νομίζει πως το να υπομένει μαζωχιστικά το θάνατό του είναι νομιμότητα, ας το μάθει μία για πάντα. Εκτός από μαζώχας είναι και... παράνομος. Έ, σύ, βολεμένε, αφομοιωμένε παραβιάζεις το Σύνταγμα που "φήφισες" και μια μέρα θα τιμωρηθείς. Είσαι παράνομος.

Σημ : Δεν απευθύνομαι στους "συνειδητοποιημένους επαναστάτες". Απευθύνομαι στο σύνολο του αφομοιωμένου λαού που κανένας δεν του λέει την αλήθεια.

ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ

Τους κανόνισα
Τους ανδρακωρ...
Οοοοχ!!

